

Un altfel de Moș Crăciun

(de ANDRA APRODU)

1. Scrisoare pentru Moș Crăciun

Era o dimineață geroasă de început de decembrie. Vlăduț, un băiețel de 10 ani, stătea la birou și scria o scrisoare către Moș Crăciun. Știa că trebuie să-i scrie din timp, pentru că Moșul citește scrisorile tuturor copiilor, lucru care nu este deloc ușor.

Data: 3 decembrie 2019

Dragă Moș Crăciun,

Știu că toți copiii îți spun cât de cumiți au fost. Trebuie să recunosc că anul acesta am făcut câteva boacănne, dar totul poate fi explicat. Sper însă să nu fie nevoie...

Vestea cea mare este că am făcut și lucruri bune. La școală, am învățat destul de bine (cel puțin mama spune că este mulțumită de mine). Apoi, mi-am ajutat părinții și bunica, care este mai în vârstă.

De Crăciun îmi doresc foarte mult un i-Pad. Dacă nu ești la curent cu noua tehnologie, află că i-Pad-ul este o tabletă. Poate că nu merit un astfel de cadou, însă mă străduiesc în fiecare zi să fiu un copil mai bun.

Te voi ruga să nu îmi mai aduci ciocolată. Anul trecut, Cosmo, câțelul meu, mi-a mâncat toată ciocolata. Din cauza asta, a avut prea multă energie și a alergat timp de vreo două zile prin toată casa!

Sper să nu răcești și să ajungi la toți copiii din lume, dar mai ales la mine!

*Cu drag,
Vlăduț*

Încheind scrisoarea pentru Moșul, Vlăduț alergă vesel și o așeză pe masa din sufragerie.

Un cadou neașteptat

(adaptare după MARY E. WILKINS FREEMAN)

Venise iarna și Sperietoarea era tristă. Cea mai mare supărare a ei era că nu avea ce face. Îi plăcea să se simtă utilă, iar în timpul iernii nu era de folos nimănui. În fiecare dimineață, când răsărea soarele peste lanul golaș de porumb, Sperietoarea se plictisea.

În Ajunul Crăciunului, Moș Crăciun trecu cu sania lui plină de cadouri peste câmpul unde *veghea*¹ Sperietoarea. Se îndrepta către ferma în care locuiau Matilda împreună cu mama ei.

Matilda era o fetiță cuminte, cu bucle aurii, care urma să primească multe cadouri. Moșul avea pentru ea o păpușă mare, pe care o ținea la piept, sub haina lui călduroasă. Îi era teamă să o pună în sac, să nu se strice.

Când Sperietoarea îl văzu pe Moș Crăciun, inima începu să-i bată cu putere.

— Moș Crăciun! Moș Crăciun! Sunt aici! strigă ea. Moș Crăciun, te rog să-mi aduci și mie un mic cadou! Am fost cuminte toată vara și am alungat toate ciorile de pe lanul de porumb!

Dar Moș Crăciun n-o auzi și trecu pe lângă ea, lăsând în urmă doar sunetul clopoțelilor de la sanie.

În dimineața următoare, Matilda stătea și privea pe fereastră. Deodată, o întrebă pe mama ei, care tricota un fular roșu:

— Mămico, oare Moș Crăciun i-a adus Sperietorii de pe câmp vreun cadou?

— Bineînțeles că nu!

— De ce nu? întrebă fetița.

¹ a veghea = a păzi, a supraveghea

■ RĂSPUNDE LA ÎNTREBĂRI:

1. De ce căuta pasărea un adăpost?
2. De ce nu a vrut stejarul să o primească?
3. Cine i-a oferit adăpost păsării?
4. Cum au fost răsplătiți copacii care au ajutat-o pe pasăre?

activitate practică

COPACUL PALMELOR

Pentru a realiza acest copac ai nevoie de:

- o coală de hârtie;
- acuarelă de diverse culori;
- carioci și... palmele tale.

Colorează interiorul palmei cu acuarelă de diferite culori, apoi presează-o pe coala de hârtie ca în model. Repetă acest pas de câte ori este necesar pentru a obține „copacul palmelor”.

Nu uita să desenezi trunchi copăcelului tău! Folosește cariocile.

Moș Crăciun există!

(adaptare după WINNIFRED LINCOLN)

Era Ajunul Crăciunului și Luiza își agățase ciorăpeii de șemineu, astfel încât Moș Crăciun să-i poată vedea când va coborî pe horn. Știa că Moșul va sosi și la ea...

Cu toate acestea, nu era atât de sigură. În adâncul inimii se îndoia deoarece, atunci când nu-l vezi cu ochii tăi pe Moș Crăciun, îți este greu să crezi că există.

„Va veni cu siguranță, își spunea ea. Știu că va apărea înainte de răsărit și mi-aș dori foarte mult...”

— Ce ți-ai dori? o întrebă un glăscior, chiar aproape de ea.

La auzul acestei voci, fetița tresări speriată.

— Mi-aș dori să-l întâlnesc pe Moș Crăciun. Mi-ar plăcea să-i pot vedea casa, atelierul de jucării, să mă plimb cu sania lui și să o cunosc pe doamna Crăciuniță. Atunci aș ști că Moșul există cu adevărat!

— Și de ce nu te duci să-l vezi? continuă glăsciorul. E foarte ușor! Trebuie doar să te încalți cu aceste cizmulițe, să iei acest felinar în mână și vei găsi drumul.

Luiza se uită de jur împrejur și văzu o pereche de cizmulițe roșii și un felinar lângă ele. Abia aștepta să încerce noile cizmulițe deși, la prima vedere, păreau prea mici pentru ea. De fapt, acestea îi veneau ca turnate. Luă felinarul în mână și așteptă. În aceeași clipă, o adiere de vânt o urcă pe horn, în sus, dincolo de nori și de stele.

Fetița urca din ce în ce mai sus. Curând, observă o lumină strălucitoare care o inundă, făcând-o să se simtă foarte fericită. Luiza începu bucuroasă să cânte și să danseze. Pe măsură ce lumina se făcea din ce în

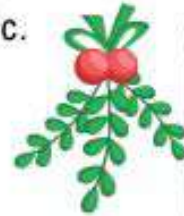
■ RĂSPUNDE LA ÎNTREBĂRI:

1. Ce își dorea Steluța?
2. Unde a ajuns Steluța după ce a trecut prin Poarta Miracolului?
3. De ce a păstrat băiețelul Steluța până la bătrânețe?

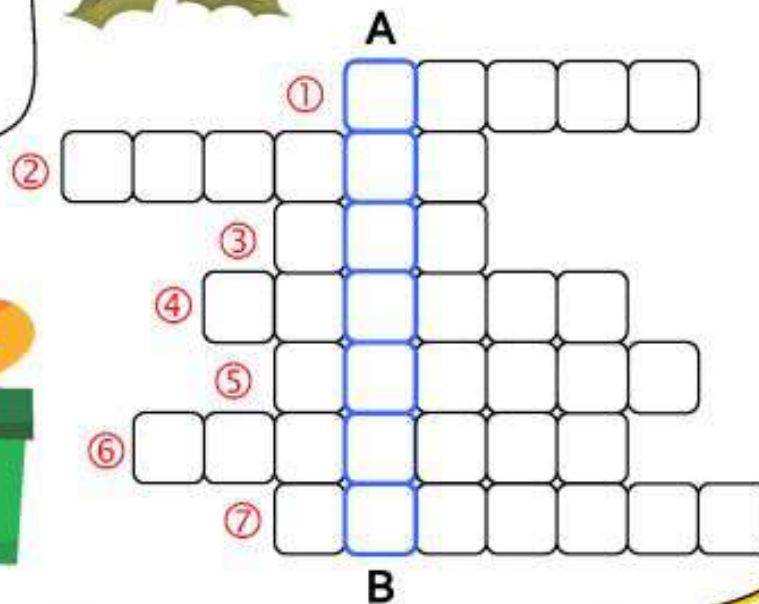

■ REZOLVĂ REBUSUL și, pe verticala **A-B**, vei descoperi personajul din povestea citită.

1. Este trasă de reni.
2. Interval de timp în care este întuneric.
3. Cade din cer iarna.
4. Cântec de Crăciun.
5. Ren cu nasul roșu.
6. Atârnă iarna de streșinile caselor.
7. Le primim de la Moș Crăciun în seara de Ajun.

Răspunsuri: sanie, noapte, nea, colind,
Rudolf, țurture, cadouri.

— Mămico, te rog, nu împacheta steluța! Este steluța mea norocoasă! Aș vrea să o pot pune în camera mea.

— În regulă! Uite-o! răspunse mama, întinzându-i steluța aurie.

Anii au trecut și băiețelul din poveste a devenit bunic. În fiecare an, de Crăciun, el le spunea nepoților fel de fel de istorioare despre sărbătorile iernii. Steluța, ca și în urmă cu mult timp, strălucea în vârful bradului.

— Bunicule, bunicule, ce steluță frumoasă ai! exclamă Daria, o fetița cu părul bălai și ochii verzi. Unde ai găsit-o?

— Nu eu am găsit-o pe ea, ci ea m-a găsit pe mine, răspunse bunicul. Știi, fiecare om are propria lui stea, care strălucește doar pentru el. Trebuie doar să o găsească! Încheie bunicul.

Știi că...?

În **Anglia**, de Crăciun se împletesc ghirlande cu două lumânări, una albă și una roșie. Părinții le spun copiilor povești și pregătesc morcovi pentru renii Moșului. Crăciunul aduce pe masă curcan și alte fripturi delicioase, însoțite de cartofi copti. La desert, se servește „Christmas Pudding” (Budincă de Crăciun). Se cântă colinde și se deschid cadourile.

În **Spania**, sărbătorile de Crăciun încep la jumătatea lunii decembrie și se termină pe 6 ianuarie, de „Ziua regilor”. Chiar dacă Moș Crăciun e din ce în ce mai popular, tradiția spune că darurile sunt aduse copiilor de Regii Magi în zorii zilei de 6 ianuarie, zi liberă la spanioli.

Cu câteva zile înainte de Crăciun, spaniolii construiesc scene ale Nașterii lui Iisus și împodobesc bradul de Crăciun.

Steluța Crăciunului

(adaptare după KATHERINE PYLE)

În fiecare dimineață, cu o săptămână înaintea Crăciunului, Mama Lună obișnuia să adune toate stelele în jurul ei și să le spună o poveste.

Era mereu aceeași poveste, dar stelele nu se săturau niciodată de ea. Era povestea stelei de Crăciun.

Când Mama Lună termina povestea, steluțele întrebau:

— Steaua Crăciunului încă mai strălucește, chiar dacă noi n-o putem vedea, nu-i așa?

Iar Mama Lună răspundea:

— Așa este, doar că acum ea strălucește în inimile oamenilor.

Apoi, stelele îi urau Mamei Lună „Noapte bună!” și se duceau la culcare.

Într-o zi, una dintre steluțe s-a dus la Mama Lună.

— Ce s-a întâmplat, steluța mea?

— Sunt tristă! oftă ea. Aș vrea să pot străluci în inimile oamenilor așa cum strălucește steaua despre care ne povestești.

— De ce? Nu ești fericită aici, pe cer? întrebă Mama Lună.

— Ba da, sunt fericită, însă în noaptea aceasta aș vrea să pot lumina măcar un suflet.

— Dacă este așa, spuse Mama Lună, atunci cred că a venit vremea să treci prin Poarta Miracolului.

— Poarta Miracolului? Unde este? întrebă mica steluță.

Mama Lună o luă de mână și o duse în fața unei uși mari, pe care o deschise. Dincolo de prag nu se vedea decât întuneric. Abia în capăt se zărea o luminiță.

— Ce se vede acolo? întrebă Steluța.

— Este Poarta Miracolului. Trebuie să treci prin ea pentru a ajunge la cineva în suflet, spuse Mama Lună.

